

[Inger Harms]

graf om kontrol og tilsyn, hvilket jeg synes er udmærket.

Miljø- og Planlægningsudvalget skrev i sin beretning om en samlet strategi på marginaljordsområdet, at flertallet fandt, at ministeren i forbindelse med et kommende lovforslag skulle redegøre for, om støtten til læplantning bør være betinget af, at der ikke anvendes insektmidler og ukrudtsbekæmpelsesmidler i og nær læhegn. Det synes regeringen altså ikke skal være et krav, og sandelig om ikke ministeriets argumentation i bemærkningerne kommer til at fremstå, som om netop det, at man ikke brugte sprøjtemidler, ville betyde en følgende negativ effekt på flora og fauna. Forstå det, hvem der kan!

Essensen i forklaringen er, at man kunne komme til at forpligte og dermed genere naboen, hvor læhegnet ligger op til et skel. Derfor skal man lægge læhegnet så langt fra skellet, at det vil bruge en forholdsvis stor andel af den pågældende landmands egne jorder. Dette vil igen medføre, at plantningsaktiviteten ville blive kraftigt nedsat.

Det problem, landbrugsministeren her nævner, kunne imidlertid løses ganske enkelt. Der er jo ingen landmand, der mener, at læhegn ikke er et gode. Derfor kunne det være naturligt at sige, at der overhovedet ikke må sprøjtes i og ved læhegn med eller uden tilskud, en simpel regel, som vil hjælpe langt mere, end den vil skade, og vi er jo alle sammen enige om, at læhegnene har stor værdi; hvorfor så ikke forstærke denne værdi?

Sønderby (V):

Også Venstre kan tilslutte sig dette lovforslag fra landbrugsministeren om læhegn.

Jeg hørte nok, at SF kritiserede, at lovforslaget havde ladet vente længe på sig, men samtidig glædede de sig over, at det nu kom som en samlet strategi på marginaljordsområdet, for der er da ingen tvivl om, at læhegnene også betyder noget på det miljømæssige område.

Vi har jo haft den nugældende lov i en række år og forlænget den, indtil man kunne få et nyt forslag. Loven er blevet ændret nogle gange undervejs, men nu udløber den altså med udgangen af året 1988 og skal så erstattes af en ny lov. Vi er tilfredse med, at vi nu får en mere permanent lov, en lov uden beløb på, idet landbrugsministeren fremlægger et aktstykke om, hvor mange penge der skal bruges.

Venstre betragter læplantning som en god erhvervs- og samfundsmæssig investering, blev der sagt i 1976, da loven blev vedtaget, og det vil for befolkningen som helhed i egne, der beplantes med læhegn, også betyde et mildere klima og et venligere landskab at bo i.

På baggrund af den miljødiskussion, der har været i de senere år, er det da også udmærket, at landbrugsministeren har med i § 2, at der nu også skal tages hensyn til plantevalg og plantningsmetode, så læhegnet passer ind i det omgivende landskab. Det synes jeg allerede man gør nu, for man er for længst begyndt at plante trerækkede læhegn, og det vil sige, at man har taget miljømæssige hensyn. Talrige landmænd har altså afgivet jord uden betaling for at passe på miljøet og få nogle pænere hegn med forskellige planter. Det synes jeg man skal lægge mærke til.

Man skal nemlig ikke undervurdere betydningen af læhegn som en vigtig del af naturbeskyttelsen, som vi taler så meget om. Det vil ikke alene medvirke sandflugt og jordfygning, men også skabe et bedre miljø og medvirke til en bedre vildtpleje for fasaner, agerhøns og andet vildt.

Vi har altså tilgodeset både den landbrugsmæssige og den miljømæssige side med dette lovforslag, og derfor er vi tilfreds med det; det er en god afløser for den lov, vi har.

Det nye i det er også, at der bliver sat penge af til forskning, og det synes jeg også vi skal rose ministeren for, for der er ingen tvivl om, at vi fortsat må forske både i planter og i, hvordan læhegn skal laves.

Vi er også tilfreds med, at ministeren stadig væk vil inddrage Hedeselskabet i beplantningen, men vi vil godt stille et spørgsmål i den forbindelse. Når der i § 23 står, at landbrugsministeren kan fastsætte forskrifter om kontrol og tilsyn, kunne man så ikke, da vi nu ved, at Hedeselskabet er blevet splittet op, lade dette og de lokale organisationer være med i dette? Jeg vil godt høre, hvordan landbrugsministeren fortolker § 23.

En anden ting, som vi også godt vil kigge på i udvalget, er, om det er nødvendigt – det tror jeg også hr. Henning Nielsen var inde på – at plantning tinglyses som servitut på ejendommene. Vi har vel alle sammen fået den melding, som hr. Henning Nielsen også har fået, at der i 20 år kun har været en enkelt sag, og så falder